

Dossier de premsa

Els passos perduts **(dues pel·lícules sense acabar)**

Una pel·lícula dirigida per Jordi Cadena

Una producció de **Miguel Puertas** per a **Yakima Films**

Castig Frederic Roda **Càmera** Xavi Díaz **Edició** Xavi Díaz i Jordi Cadena
Disseny Gràfic Jordi Bosch **Música** Carles Santos
Productor Miguel Puertas **Guió i direcció** Jordi Cadena

LLARGMETRATGE DIRIGIT PER

Jordi Cadena

PRODUIT PER

Miguel Puertas

ANY PRODUCCIÓ

2009

DURACIÓ

78'

FORMAT

Color / Blanc i negre / 16:9

RODAT

HDV

RODATGE 2009

EQUIP TÈCNIC

GUIÓ I DIRECCIÓ	Jordi Cadena
AJ. DIRECCIÓ	Manel Carrasco
CASTING	Frederic Roda
PRODUCTOR	Miguel Puertas
ADJUNTA PRODUCCIÓ	Nuria Sáez
CÀMARA A	Xavi Díaz
CÀMARA B+ FOTOFIXA	Silvia Suarez
MÚSICA	Carles Santos
MUNTATGE	Xavi Diaz Jordi Cadena
DISSENY GRÀFIC	Jordi Bosch
ESTUDI MESCLES	Digital 360
CAP DE POSTPRODUCCIÓ	Dani Zacarias
MESCLES	Juan Sanchez "Cuti"

EQUIP ARTÍSTIC

MARIA	Susana Gómez
ANA	Maria Calvet
TONI	Eduard Serra
PALLASSA	Nuri Santaló
QUIM	Oscar Jarque
DIBUIXANT	Xesco Pintó
DIRECTOR TEATRE	Frederic Roda
AJ. DIRECTOR TEATRE	Maria Manau

PINTOR	Kiku Mena
DROGADICTE	Ferran Perales
PARE	Miquel Nogueras
MARE	Montserrat Colomé
INFERMERA	Lourdes Segalés
EDITOR	Jordi Parera
COMPANYIA ACTORS	Puratrezzo
	Francisco Fernández
	Marta Capdevila
	F. Xavier Casals
	Aida Sunyol
	Gemma Capdevila
	Carla Roda
COMPANYIA DANSA	Factoria Mascaró
DIRECTOR COMP. DANSA	Joan Serra
	Quim Serra
BALLARINS	Laia Martínez
	Laia Tanco
	Lluís Fàbregas
	Jordi Rubio
RECEPCIONISTA MACBA	Emma Mas
BIBLIOTECARIA	Aroa García
SKATERS	Sergio Martínez
	Maite Ramis
	Núria Fluvià
	Mercè Castro
	Yorbeh Ullegas
	Xènia Ruiz
	Kevin F. D'Adamo
	Germán Jimenez

RODATGE 1967

EQUIP ARTÍSTIC

ACTORS Susana Frouchman
Kim Aubert
Mario Gas

EQUIP TÈCNIC

CÀMARA Manolo Uría
DIRECCIÓ Jordi Cadena

RODATGE 1971-1972

EQUIP ARTÍSTIC

ACTORS Maria Reniu
Ana Pastor
Toni Koushko
Kim Aubert
Jordi Serrat
Gloria Casablanças
Jordi Vidal de Llobateras
Nuria Barata
Chefo Guasch
Antonio Gasset

EQUIP TÈCNIC

FOTOGRAFIA I CàMARA Tomàs Pladevall
GUIÓ I DIRECCIÓ Jordi Cadena i
Gustau Hernández

AGRAÏMENTS

Toni Marin Vila
Tono Folguera
Cromosoma, S.A.
Ajuntament de Granollers
Biblioteca Roca Umbert
Teresa Llobet
Hospital General de Granollers
Núria Martínez
Fonda Europa
Tenda Roba Sitges
MACBA
Gemma Romaguera
Funeraria Egarense
CCCB
Teresa Pérez
Diari "Antisistema 23"
Hotel Rivoli Ramblas

Pel·lícula rodada a Granollers, Barcelona, Mataró i Cadaqués

MEMÒRIA DIRECTOR

PLANTEJAMENT:

Les pel·lícules que mai no has acabat són com una mena d' ombres tristes que sempre t'acompanyen. Són com una vida que hauríem pogut viure, com coses que hauríem pogut fer, però que s'han quedat per un camí sense retorn. Són com quelcom amb què no has pogut permetre't el luxe de fracassar o no.

Decidir continuar dues pel·lícules sense acabar no significa acabar-les. Això no és possible. És intentar fer una obra nova partint de la que un dia vas començar i no vas finalitzar.

Els entrebancs a vegades poden ser determinants. La no existència d'una pel·lícula que tenia una finalitat determinada té, de segur, conseqüències impossibles de calibrar. L'existència d'una nova pot establir el inici d'un nou procés. La finalitat d'aquest mai pot ser la recuperació de la del passat.

La nova proposta és la de partir d'una idea totalment original i renovada. Amb això no vull dir que l'antiga no sigui interessant, simplement és una altra i situada en un altre context. Ara no hi podrien intervenir tots els que ho van fer aleshores, per exemple, i aquest fet és suficient per no plantejar-me en cap moment fer la seva continuació.

Hi ha una frase de Samuel Beckett que és molt reconfortant davant la incertesa de lo desconegut: "Fracassar, tornar a fracassar, i després fracassar millor".

George Steiner en el seu llibre "Els llibres que mai no he escrit" analitza el perquè no va escriure una sèrie de llibres que ja tenia pensats o en procés d'elaboració. El seu anàlisi és motiu de reflexió en relació a tot el que he exposat fins ara. Sobre un llibre que s'havia de titular "Els idiomes d'Eros" diu: "He tingut el privilegi de fer l'amor en quatre idiomes. Lo rellevant d'això segueix sent qualsevol cosa desconeguda que s'ha de seguir investigant. Potser l'orgasme compartit sigui un acte de traducció simultània. Potser podria haver fet una aportació en aquest aspecte. Però el mal que hagués causat a la meva vida privada ho va fer impossible. La indiscreció té els seus límits".

Per acabar aquestes primeres reflexions sobre la pel·lícula titulada "Els passos perduts" diria que el desordre i l'atzar converteixen una narració, una història, que no un argument (aquesta pel·lícula no té un argument de manera explícita però sí una història), amb un arc intel·ligible. Causes i efectes s'entrellacen miraculosament i noves troballes, per mínimes que siguin, venen a emplenar les trames del que succeeix, amb igual d'ajut per part del record com de l'oblit, organitzant la busca d'un aprenentatge o d'un descobriment de la, moltes

vegades, desenganyada però també moltes vegades valuosa experiència. Tot el que abans estava dispers i perdut ara és una nova història preparada per a fer d'ella una nova pel·lícula.

NUS:

Al voltant de 1967, Jordi Cadena roda el seu primer curtmetratge en 16 mm., en blanc i negre, sense guió, amb una càmera de corda propietat de qui la portava, en Manolo Uría, company en la Facultat de Dret on estudiaven junts. Utilitza com actors en Kim Aubert, un pintor amic seu que més tard seria conegut per ser el creador del personatge de "còmic" "Martínez, el facha" que, encara avui, segueix apareixent setmanalment a la revista "El Jueves"; la Susana Frouchman, una estudiant de periodisme i muller del guitarrista d'un famós grup de rock de l'època: "Los Mustang"; i un altre company de la facultat de Dret, avui reconegut actor i director de teatre: en Mario Gas.

Tal com he dit el curt no tenia guió i es van rodar una sèrie d'imatges mudes a partir d'un plantejament típicament triangular: noi està amb noia, noia deixa noi per un altre. Amb les imatges improvisades esperàvem arribar a algun lloc i poder muntar la pel·lícula. Amb clares influències d'Antonioni i de Godard es va abandonar el film com inacabat per falta d'interès en el projecte, per considerar-lo immadur i per falta de recursos econòmics. Mai es va intentar fer un muntatge de les imatges fetes per considerar-ho impossible.

Aquesta pel·lícula sense acabar servirà com a "PRÒLEG" a "Els passos perduts". Es muntaran les imatges de 1967. El que es creia impossible de fer, amb una lògica narrativa, fa més de quaranta anys, ara s'ha vist que sí és possible. Després es reduirà el format de tot el curtmetratge. Es centrarà a la pantalla com si el que estiguéssim veient fos una projecció damunt una superfície blanca i només sentirem el so d'un projector de 16 mm. Evidentment la pel·lícula seguirà sent muda.

Al final de la pel·lícula "Els passos perduts" hi haurà un "EPÍLEG" que consistirà en la mateixa història de l'any 67, però reescrita de nou com una altra pel·lícula. Unes altres imatges amb uns altres personatges però tot amb una clara referència a la "INTRODUCCIÓ", a les imatges fetes l'any 1967. Seguirem sentint el soroll del projector de 16 mm. Però ara la pel·lícula ja no serà muda.

Després del "PRÒLEG" vindrà la part central, l'anomenada en realitat "Els passos perduts", encara que aquest títol es refereix a la totalitat del film.

Aquesta part és la nova proposta que parteix del segon film sense acabar. Entre el 1971 i el 1972 Jordi Cadena va començar a rodar amb en Gustau

Hernández (guionista, anys després, de “La plaça del diamant” entre moltes altres pel·lícules), com a co-director i co-guionista, amb càmera i fotografia de Tomàs Pladevall (un dels directors de fotografia més importants de la cinematografia espanyola), i com actors en els principals papers a Maria Reniu (actriu professional), Anna Pastor (model), Toni Koushko (matemàtic) i Kim Aubert (dibuixant, nombrat anteriorment). Aquesta pel·lícula es va fer de forma totalment independent i per tant sense sotmetre's a cap tipus de censura, obligatòria en la època. Es va rodar en 16 mm. i en blanc i negre. Tenia una durada incerta, un guió més o menys estructurat i una idea final més clara.

Es tractava de rodar una sèrie d'escenes, la majoria d'un sol pla i sense una necessària connexió entre elles, en què se'ns mostrés, de forma realista, una certa quotidianitat de la gent de l'entorn dels vint-i-tants als trenta-i-tants anys, d'una determinada classe social i d'un determinat nivell intel·lectual: classe mitjana i mitjana alta, estudiants universitaris i professionals lliberals. O sigui l'anomenada petita burgesia.

Aquestes imatges havien d'anar acompanyades d'una veu en “off” que analitzés la funció d'aquesta gent en la societat d'aleshores i quina era la seva aportació a la lluita contra la dictadura i per què des d'un punt de vista de l'esquerra marxista-leninista era una classe destinada a la seva desaparició.

El projecte no es va poder acabar perquè els autors el van considerar excessivament abstracte i fora de la realitat política del moment.

En un document de deu folis escrit per Gustau Hernández i adreçat a Jordi Cadena l'any 1973, s'expliquen en ell els principals motius. Entre moltes altres coses, es diu: “Molt es pot discutir sobre aquesta pel·lícula en la mesura que molt més es pot filmar. Però les raons que poden justificar totes les crítiques exposades anteriorment les entendrem a mida que examinem les posicions polítiques inconcretas adoptades innocentment per nosaltres mateixos, els autors. L'anàlisi d'aquestes crítiques ens podran portar a una posterior exposició més coherent sobre el conjunt del film (allò fet i el que quedar per fer). I també serviran per valorar en el seu punt just la teva nova proposta de muntatge.”

Mai es va reprendre el rodatge i quasi quaranta anys després aquesta nova pel·lícula intenta recuperar els passos perduts d'un film sense acabar.

Es crearà una nova història a partir de les imatges antigues, buscant l'actualització d'aquestes o la seva possible continuació en el nou context. Els nous actors tindran la mateixa edat que tenien els antics i es procurarà que també tinguin una certa semblança física. Algunes localitzacions seran les

mateixes que les antigues i es crearà un “puzle” d’imatges antigues i noves que configuraran la nova historia.

DESENLLAÇ:

El nivell de producció de la pel·lícula actual segueix les característiques de les produccions independents de l’època: equips molt reduïts, localitzacions sempre en escenaris naturals i aprofitar la llum que hi ha en els propis espais escollits. El productor de la pel·lícula ha aconseguit ajuntar, amb total harmonia, professionals joves i veterans en aquest projecte.

En lloc de rodar en 16mm. es fa en vídeo d’alta definició (H.D). Es treballa amb actors desconeguts, la majoria alumnes de l’ Institut del Teatre de Barcelona i del Teatre de Ponent de Granollers.

Es roda en localitzacions fetes a Barcelona, Granollers, Mataró i Cadaqués.

A la pel·lícula es barregen les imatges del passat en blanc i negre i rodades en 16 mm. i les del present en vídeo. La majoria de seqüències són, tal com hem dit, sense il·luminar, tant les del passat com les del present, utilitzant tots els recursos de la llum natural per a aconseguir un tipus de fotografia molt llunyana de l’estil realista que pot haver, per exemple, en els documentals. Això també ens ajuda uns enquadraments molt pictòrics amb clares referències a pintors com Edward Hopper (més pels exteriors) o Jan Vermeer (més pels interiors).

Tots els protagonistes de la pel·lícula son gent entre vint-i-cinc i trenta-cinc anys. El vestuari triat correspon als gustos d’ells, tenint en compte que tots pertanyen a una determinada classe social i que tots ells són universitaris o professionals lliberals. Abunda la roba esportiva, les jaquetes de cuir i la roba de carrer. Roba senzilla i poc estrident. Els colors estan tots relacionats amb la proposta de llum exposada anteriorment. Colors neutres dels que els més nombrosos son els que estan dins de la gama dels beixos, els grisos i els granats, colors tots ells molt presents en els quadres de Hopper i Vermeer.

Les músiques les treballarem en el marc del que coneixem per música contemporània. Músics com John Cage o Luciano Berio són clares fonts d’inspiració. Músiques minimalistes, quasi sempre només d’un sol instrument solista, en preferència el piano o la flauta i també la veu. El referent a casa nostra d’aquest tipus de música és Carles Santos, que serà l’encarregat de fer-la.

Per acabar dir que la proposta d'“Els passos perduts” està entre la ficció i els assaigs o potser és les dues coses a la vegada, sense abandonar en cap moment la poètica tant en les seves imatges com en el seu contingut.

SINOPSI

Els passos perduts neix com la lògica continuació de dos projectes inacabats i, al mateix temps, com una reflexió sobre les coses que abandonem a mitges en la nostra vida. A finals dels anys 60, el guionista i realitzador Jordi Cadena roda dos curtmetratges que tenen com a nexa comú la voluntat de mostrar, sense la censura prèvia obligatòria, situacions de la vida quotidiana dels joves de l'època. Una veu en off que acompanya les imatges analitza la funció que aquests joves tenen en la lluita política dels darrers anys del franquisme. Els dos projectes resten inacabats.

Ara, 40 anys després, Jordi Cadena ha reprès els dos curtmetratges per a finalitzar-los amb actors i escenaris de l'actualitat.

La pel·lícula s'inicia amb unes imatges de 1967. Kim i Susanna es troben en un carrer on aquest dibuixa amb un guix al terra. El noi es mostra carinyós, ella distant. Passegen, seuen a la terrassa d'un bar, parlen sense que els puguem sentir. Uns dies més tard descobrim el motiu de la fredor de Susanna: s'està veient amb un altre noi, en Mario. A partir d'aquest moment, les imatges dels curtmetratges originals s'aniran alternant, i complementant amb material rodat a l'actualitat.

Ens traslladem al 1971-72. Coneixem la Maria, que fa de model per a un pintor, i l'Anna, que és ballarina. Veiem la Maria en les imatges de l'època escoltant un vinil, i en l'actualitat amb un ipod. La noia entra en el Macba en l'actualitat i es passeja rodejada de quadres en imatges de la època. L'Anna, per la seva banda, queda amb un noi, el Toni, en un fragment de l'actualitat i es troba amb ell en un restaurant en imatges dels anys 70. En fragments posteriors, veurem, per una banda, l'Anna i el Toni parlant de la repressió policial dels "grisos", i per l'altra recuperarem la Maria, a qui veurem robar un llibre en el passat i fer book-crossing en el present.

En imatges dels anys 70, veiem que en Kim té problemes econòmics, i en imatges actuals, que intenta sense èxit treure diners d'un caixer, i que acaba per robar-los de la bossa dels seus pares.

En Toni i l'Anna planegen un viatge sobre un mapa dels 70 i el duen a terme amb l'ajuda d'un GPS actual. Passegen per les runes de l'antic Club Mediterrannée de Cap de Creus, però també pels paisatges urbanístics de finals

del franquisme. L'esplendor turístic de la època es barreja amb la decadència actual mentre Anna entra nua a l'aigua en el passat i surt amb una picada de medusa en el present. Uns minuts més tard, la veurem repartint propaganda d'extrema esquerra a l'actualitat i al seu company Toni preparant-se per una manifestació antifranquista en els 70. Les dues històries comencen a entrellaçar-se: Anna truca des d'un telèfon antic i Maria ho fa des d'un mòbil. En una banyera, unes gotes de sang i una xeringa testimonien un dels grans mals que lliguen la generació dels 70 amb l'actual: l'efecte de les drogues, el fantasma de la sobredosi. Kim i Maria abocaran les cendres del company perdut en una escullera.

Com a epíleg, en l'actualitat Kim dibuixa la història d'una estàtua humana de la Rambla, un pallasso, i aquest pren vida en el cos de Susanna, a qui veiem desmaquillant-se. Kim presenta les làmines que ha dibuixat a un editor de còmics, mentre Susanna rep una bona notícia d'un professor de teatre. En un cafè, el dibuixant i la noia es troben, parlen, i Kim la dibuixa després de fer l'amor.

Susanna, davant del mateix professor que abans, comença a recitar un monòleg, és de *La dama del mar*, d'Ibsen... Per primera vegada en les imatges de ficció sentim que algú parla.

PERSONATGES

ANNA: Vint-i-cinc anys. Extravertida i persistent. Desinhibida. Alt grau d'autoexigència. Compromesa políticament amb els moviments de l'esquerra alternativa. Surt amb el Toni, deu anys més gran que ella. Li costa entendre'l però té una no confessada admiració pel que ell ha estat en el món de la política. A l'Anna li agrada la dansa contemporània i en el fons aspira a poder dedicar-s'hi professionalment.

MARIA: Vint-i-cinc anys. Amb un fort caràcter, és més introvertida que l'Anna. Té una relació malaltissa amb un pintor, a qui no veiem mai, que condiciona la seva quotidianitat i la seva feina. Aquesta no sabem molt bé quina és però pel que veiem sembla que està relacionada amb l'escriptura. Maria pateix pels problemes amb les drogues del seu "amant" i busca consol amb un amic que no és conscient del moment fràgil que Maria està passant fins el dia que ella li demana ajut. El pintor acaba de morir per sobredosis.

KIM: És l'amic de la Maria que en aquest moments té seriosos problemes econòmics. Té més o menys l'edat d'ella i viu la vida de manera despreocupada. Això posa molt nerviosa la Maria. Però ell no vol ser conscient del seu problema, ni vol que ella el faci partícip dels seus.

TONI: És el més gran de tots. Té uns trenta-cinc anys. Treballa en una empresa i havia estat un dirigent polític de l'esquerra no parlamentària. La seva relació amb l'Anna és bona tan personal com sexualment, però no l'hi agrada que ella estigui tant pendent d'ell constantment. Un viatge improvisat a Cap de Creus sembla que serveix per a solucionar aquests petits problemes.

A l'EPÍLEG hi ha tres personatges importants: El dibuixant, la pallerassa i el director de teatre.

EL DIBUIXANT: Té vint-i-cinc anys. Ho dibuixa tot. Dibuixa la pallerassa, de qui està enamorat, es dibuixa a ell mateix i la seva bicicleta i moltes més coses que no veiem. Intenta vendre els seus dibuixos en una entrevista amb un editor. Està nerviós. Es queda de pedra quan la pallerassa li diu que té un "càsting" per a fer un paper en una obra de teatre. No sabem res més d'ell.

LA PALLERASSA: També té vint-i-cinc anys. Vol deixar de fer de pallerassa. Vol ser una actriu seriosa. Coneix un director de teatre que li ofereix l'oportunitat de treballar a una obra però ha de passar un "càsting". No sap si està preparada per a fer-ho. La seva relació amb el dibuixant no l'ajuda.

EL DIRECTOR DE TEATRE: Té cinquanta anys. És una persona amb caràcter. Encara que coneix a la pallerassa fa que es presenti al “càsting” per a poder donar-li el paper a l’obra de teatre. No vol fer favors a ningú. No ho considera ètic. Al final del “càsting” que fa la pallerassa es queda sense paraules, no sap què dir. Tampoc sabem si li ha agradat o no.

CURRICULUM DIRECTOR/GUIONISTA

Jordi Cadena, Barcelona 1947. Estudis de Dret i Periodisme. Becat per la Fundació Castellblanch realitza pràctiques de direcció a Varsovia.

Ha publicat articles a : Fotogramas, Dirigido por..., Flash Foto, Ajoblanco etc.

Ha estat vicepresident del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya.

Ha fet classes a la Facultat de Ciències de la Informació, al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya, a l'Escola Superior de Cinema de Catalunya i a l'Universitat de Girona.

Actualment és professor de Guió i Direcció a la Universitat Pompeu Fabra i en l'Institut Politècnic Sant Ignasi.

TELEVISIÓ:

TVE: "De Moda"(Documental 13 capítols) (1985)

TF3 y TVE: "Le retour d'Arsène Lupin"(Telefilm) (1990)

TV3: "Belmonte"(Documental llargmetratge) (1992)

TV3: "Els Misteris de Vila U"(7 Capítols ficció 25') (1992)

NHK y TVE: "Made in Barcelona"(Documental 2 capítols 25') (1992)

CANAL 9: "Valencians que fan historia"(Documental 4 capítols 25')(1994)

TV3: "Cròniques de la veritat oculta"(1 Capítol ficció 25') (1995)

TV3: "Només per tú"(TV movie) (2000)

BTV: "Nits de Jazz", "Rafols Casamada", "Carlos Pazos", "L'Escola de Barcelona"(Documentals llargmetratges) (2003-04)

CURTMETRATGES SELECCIONATS:

"Impasse"(1970)

"Taller i obra de Vilacasas" (Festival de Cracovia) (1973)

"Guinovart" (Festival de Bilbao y Premio Especial Calidad Ministerio de Cultura) (1982)

"Tharrats" (Premio Especial Calidad Ministerio de Cultura) (1982)

"Només"(Festivals de Huesca i Barcelona. Mostra Centre Georges Pompidou de París.) (1995)

LLARGMETRATGES:

“La obscura historia de la cosina Montse” (1977)

“Objectiu: sexe” (Episodi “El ull”) (1980)

“Barcelona Sud” (Premio Especial Calidad del Ministerio de Cultura)(1981)

“La Senyora” (Festivals de Londres, Hong-Kong, Montreal, Los Angeles etc. Millor Director i Actriu en el Festival de Expresión Ibérica de Portugal , Premi al Millor Director i Millor Interpretació de la Generalitat de Catalunya).(1987)

“És quan dormo que hi veig clar”(Festivals de Rimini, Sidney, Barcelona, Alcalá, etc. Premi al Millor Guió del Institut de les Lletres Catalanes).(1988)

“Els papers d’Aspern” (Festivals de San Sebastián (Secció Oficial), Londres, Chicago, Troia, Tetouan, Huelva (pel·lícula de clausura), etc. Millor Actriu Festival de Arcachon, Francia). (1991)

“Nexe” (Festivals del Atlàntico, Oporto, Barcelona.)(1995)

GUIONS:

“El domini dels sentits” (episodi “La vista”) dirigit per Judith Colell (1997)

“Dones” llargmetratje dirigit per Judith Colell (2001)

“M” Llargmetratje de Judith Colell (En preparació) (2008)

“Elisa K” Llargmetratje de Judith Colell i Jordi Cadena (En preparació) (2009)

VIDEO INSTALACIONES:

“El joc i l’engany” (6 video instalacions. Palau de la Virreina,2004)

MIGMETRATGES:

“Parafrastic 1” (Codirigit amb Gustau Hernández) (1972).

“Diari de realització” (2007).

CURRICULUM PRODUTOR

MIGUEL PUERTAS GARCIA

Dades Personals

Lloc i data de naixement: Barcelona 25 de Maig de 1975

Adreça: Emili Botey, 4 1º 2ª

Localitat: Granollers **C.P.** 08402

Població: Barcelona

Telèfon: 609.62.15.52

D.N.I: 52.154.061

Carnet de Conduir: B1

Treballs Realitzats

- ♦ **Títol:** “Die archives von c.g.Jung”
Productora: yakima films
Càrrec Professional: productor
Format: curtmetratge HD
Director: Gemma Ventura
- ♦ **Títol:** “cinemacat.cat”
Productora: yakima films
Càrrec Professional: productor
Format: Llarg.documental HD
Director: Antoni Verdaguer
- ♦ **Títol:** “myway”
Productora: Zip films-alguien voló
Càrrec Professional: director de Producció
Format: Llargmetratge HD
Director: Toni Salgot
- ♦ **Títol:** “Presuntos implicados”
Productora: Zip films
Càrrec Professional: director de Producció
Format: tv-movie. HD
Director: Enric Folch
- ♦ **Títol:** “El concursazo”
Productora: Zip films
Càrrec Professional: director de Producció
Format: tv-movie. HD
Director: Domingo Rodes
- ♦ **Títol:** “Los que quisieron matar a Franco”
Productora: Pedro Costa p.c
Càrrec Professional: Director de Producció i ajudant direcció
Format: Documental.HD
Director: Pedro Costa y José Ramón Da Cruz
- ♦ **Títol:** “El Perfume”
Productora: Ikiru films
Càrrec Professional: Cap de Producció
Format: Llargmetratge35 mm
Director: Tom Tykwler

- ◆ **Títol:** “Crusader”
Productora: Drimtim Producciones
Càrrec Professional: Cap de Producció
Format: TV Movie. 35 mm
Director: Bryan Goere

- ◆ **Títol:** “Las maletas de Tulse Luper III”
Productora: ABS Production
Càrrec Professional: Cap de Producció
Format: Llargmetratge . HD
Director: Peter Grenaway

- ◆ **Títol:** “Estocolm”
Productora: Zeppelins
Càrrec Professional: Director de Producció
Format: TV Movie. B. Digital
Director: Orestes Lara
- ◆ **Títol:** “Platillos Volantes”
Productora: Didac Films
Càrrec Professional: Cap de Producció
Format: Llargmetratge 35mm
Director: Oscar Aibar

- ◆ **Títol:** “El Pacto del agua”
Productora: Caimán la Bestia Parda
Càrrec Professional: Ajudant de Direcció
Format: Spotpublicitari.35 mm
Director: Dani Jove

- ◆ **Títol:** “Acosada”
Productora: Pedro Costa PC
Càrrec Professional: Ajudant de Direcció
Format: TV Movie. B. Digital
Director: Pedro Costa

- ◆ **Títol:** “L’Orquestra de les estrelles”
Productora: Quatre Gats Audiovisuals
Càrrec Professional: Ajudant de Direcció
Format: TV Movie. 16 mm
Director: Eduard Cortés

- ◆ **Títol:** “Especies nocturnas”
Productora: Miguel Puertas
Format: Betacam Digital
Director: Miguel Puertas

- ◆ **Títol:** “Mirar hacia el otro lado”
Productora: Escuela Internacional Cine
Càrrec Professional: Ajudant de Direcció
Format: Curtmetratge 35 mm
Director: Luis Salas

- ◆ **Títol:** “Lazos de sangre”
Productora: Pedro Costa PC
Càrrec Professional: Ajudant de Direcció
Format: TV Movie. B. Digital
Director: Pedro Costa

- ◆ **Títol:** “Aragón quiere compartir”
Productora: Caimán la Bestia Parda
Càrrec Professional: Cap de Producció
Format: Spot publicitari. 35 mm
Director: Dani Jove

- ◆ **Títol:** “El lápiz del carpintero”
Productora: Morena Films
Càrrec Professional: Ajudant de Producció
Format: Llargmetratge . 35mm
Director: Antón Reixa

- ◆ **Títol:** “El lado oscuro del corazón II”
Productora: Enrique Cerezo PC
Càrrec Professional: 2º Ajudant de Direcció
Format: Llargmetratge . 35mm
Director: Eliseo Subiela

- ◆ **Títol:** “X” **Format:**Llargmetratge .35mm
Productora: Boca Boca Producciones **Director:** Luis Marias
Càrrec Professional: Ajudant de Producció

- ◆ **Títol:** “Sara una estrella” **Format:** Documental. 35mm
Productora: Quatre Gats Audiovisuels **Director:** Pepe Briz
Càrrec Professional: Ajudant de Producció

- ◆ **Títol:** “Campanya Pre-candidatura a la Presidència del Real Madrid, Sr. Florentino Perez”
Productora: MC Guffin
Càrrec Professional: Cap de Producció

- ◆ **Títol:** “Robles Investigador” **Format:** Sèrie TV. B. Digital
Productora: CPA
Director: Pedro Costa, J Ramón Da Cruz, Josecho San Mateo, Nacho Gutierrez, etc...
Càrrec Professional: Cap de Producció

- ◆ **Títol:** “Mano de seda” **Format:** Curtmetratge 35 mm
Productora: La Siesta Records **Director:** Nicolas Muñoz
Càrrec Professional: Director de Producció

- ◆ **Format:** Video-Clip. 16 mm
Productora: La Siesta Records **Director:** Nicolas Muñoz
Càrrec Professional: Director de Producció

- ◆ **Títol:** “Pídele cuentas al rey” **Format:** Llargmetratge35 mm
Productora: Pedro Costa PC **Director:**Jose Antonio Quirós
Càrrec Professional: Ajudant de Producció

- ◆ **Títol:** “Lencería de ocasión” **Format:** Curtmetratge 35 mm
Productora: Pedro Costa PC **Director:** Teresa
Càrrec Professional: Director de Producció

- ◆ **Títol:** “El amor esta en el aire” **Format:** Llargmetratge35 mm
Director: Juan Potao
Càrrec Professional: Auxiliar de Producció

- ◆ **Títol:** “Sota el signe de...” **Format:** Sèrie TV3. 16 mm
Productora: Quatre Gats Audiovisuels **Director:** Antonio Verdagner, Pedro Costa
Càrrec Professional: Auxiliar de Producció

- ◆ **Títol:** “Carvalho” **Format:** Sèrie TV5. 16mm
Productora: ICC **Director:** Gean Franco Gianini
Càrrec Professional: Auxiliar de Direcció

- ♦ **Títol:** “Monos como Becky”
Productora: Quatre Gats Audiovisuales
Càrrec Professional: Auxiliar de Producció
Format: Documental.B. Digital
Director: Joaquim Jordà

- ♦ **Títol:** “Walter y sus modales”
Productora: Miguel Puertas
Format: Curtmetratge16 mm
Director: Miguel Puertas

- ♦ **Títol:** “Entre todas las mujeres”
Productora: Lan Zinema
Càrrec Professional: Auxiliar de Direcció
Format: Llargmetratge35 mm
Director: Juan Ortuoste

- ♦ **Títol:** “Cuestión de suerte”
Productora: Mate Cantero
Càrrec Professional: Auxiliar de Direcció
Format:Llargmetratge. 35mm
Director: Rafael Moleón

- ♦ **Títol:** “¿Para que sirve un marido?”
Productora: Audiovisuales Nebli
Càrrec Professional: Meritori de Direcció
Format: Sèrie TVE. B. Digital
Director: Rosa Verges

Docència

Porto 5 anys com a professor de les assignatures de Producció de cinema i el crèdit de síntesi al Institut Politècnic St. Ignasi, en el Cicle Formatiu de Grau Superior (CFGS).

HISTORIAL DE LA PRODUCTORA

Yakima Films es va crear a mitjans del 2007 de la mà de Miguel Puertas, director de producció, ajudant de direcció de diverses tv-movies i llargmetratges, director de varis curtmetratges. Sempre compaginant la seva formació, experiència i treball de productor amb el de direcció.

Després de dotze anys de professió decideix formar la seva pròpia companyia per donar un pas més en el que ha estat i és la professió de la seva vida, aportant nous productes audiovisuals al panorama audiovisual català.

Yakima films va néixer amb el objectiu de desenvolupar y produir diversos formats audiovisuals . La seva activitat es centra en el desenvolupament de continguts per a ficció i documental . Una de les seves prioritats és desenvolupar projectes amb un alt contingut de creativitat i que aportin valors ètic-socials .

El primer treball produït per Yakima films, va ser el documental cinemacat.cat (www.cinemacat.cat), amb gran èxit , va estar nominat en els premis Gaudí a més d'iniciar el cicle SALA 33 en el canal 33 , a més d'estrenar-se a vuit sales comercials.

Després ha produït el curtmetratge Die archives Von C.G. Jung de Gemma Ventura. De moment ha estat guanyador en el “concurso En Piezas de la obra social de caja Madrid” i seleccionat en el prestigiós “MOSCOW INTERNACIONAL FILM FESTIVAL”i en “EL BUNKER FILM FESTIVAL”.

Ara Yakima films es troba desenvolupant diversos llargmetratges i documentals.

Entre els més significatius un documental sobre la viuda de Vicenç Ferrer, Anne Perry ,el documental es titula ANNE PERRY, EXPECT A MIRACLE.

Per veure la promo d'aquest documental a :

<http://www.youtube.com/watch?v=X9fcAjF1mKk>

www.yakima-films.com

Miguel puertas

Productor

mpuertas@yakima-films.com

telf.609.62.15.52